

Nie czekaj na to, aż staniesz się święty...

Znam twoją nędzę, twoje zmagania, twoją słabość i choroby, twoje przygnębienia, i mimo to mówię ci: daj mi twoje serce, kochaj Mnie będąc takim, jaki teraz jesteś! Jeśli będziesz czekać, aż staniesz się aniołem, by powierzyć się miłości, nigdy nie będziesz Mnie kochać. Nawet jeśli często popadasz w grzechy, nawet jeśli jesteś zbyt leniwy, aby coś w sobie zmienić - kochaj Mnie! Kochaj Mnie teraz, bez względu na stan, w jakim się znajdujesz, w zapale czy też w oschłości, w wierności czy w niewierności.

Kochaj Mnie teraz. Pragnę miłości twego biednego serca. Jeśli będziesz czekać, aż staniesz się doskonały, by Mnie pokochać, to nigdy nie będziesz Mnie kochać. Czyż Ja nie mogę przemienić każdego ziarenka piasku w jaśniejącego czystością anioła, pełnego szlachetności i miłości? Czyż nie mógłbym jednym aktem powołać z nicości tysięcy świętych? Czyż nie jestem Wszechmocny? A jeśli pragnę wybrać raczej twoją biedną miłość?

Moje dziecko, pozwól, bym cię kochał. Chcę twego serca. Pragnę cię ukształtować, ale na razie, czekając na to, kocham cię takiego, jaki jesteś i pragnę, byś teraz Mnie kochał. Pragnę ujrzeć, jak z dna twojej nędzy wypływa miłość. Kocham w tobie wszystko, aż po twoją słabość i pragnę, aby z twojego ubóstwa wznosił się stale ten okrzyk: Panie, kocham Cię! Dla Mnie liczy się śpiew twego serca. Czy potrzebuję twojej wiedzy lub zdolności? To nie cnót i zasług chcę od ciebie; gdybym cię nimi obdarzył, jesteś tak słaby, że zaraz popadłbyś w pychę.

Mogłem przeznaczyć cię do wielkich rzeczy, ale nie - ty będziesz sługą nieużytecznym. Zabiorę nawet tę odrobinę, którą posiadasz - bo stworzyłem cię do miłości. Miłość sprawi, że wszystko inne będzie ci przydane, bez twojej troski. Staraj się tylko, aby chwilę obecną wypełnić miłością. Dziś stoję u drzwi twego serca i pukam jak żebrak - Ja, Pan panów. Pukam i czekam; pospiesz, by Mi otworzyć. Nie mów wciąż o swojej nędzy. Tym, co rani Moje Serce, jest twój brak ufności.

Chcę, abyś myślał o Mnie w każdej godzinie dnia i nocy; pragnę, abyś czynił nawet najmniejsze rzeczy z miłością. Kiedy trzeba ci będzie cierpieć, dam ci siłę, ale pamiętaj: Kochaj Mnie teraz. Nie czekaj na to, aż staniesz się święty, by oddać się miłości - bo inaczej nigdy nie będziesz Mnie kochać.

Źródło: www.adonai.pl/modlitwy

Prośba o wstawiennictwo bł. ks. Antoniego Rewery

Dzisiaj, podobnie jak w innych wiekach, potrzebni są „świadkowie wiary” troszczący się o jedność Kościoła, świadkowie Boga żywego - tacy, jak bł. ks. Antoni Rewera, którego możemy prosić o wstawiennictwo przed Bogiem, w szczególności, każdego 12 dnia miesiąca na Mszy św. o godz. 18.00 w parafii pw. św. Józefa w Sandomierzu. Spotkanie z błogosławionym męczennikiem przemienia i prowadzi do Chrystusa, który jest Drogą, Prawdą i Życiem.

Boże, któryś błogosławionego kapłana Antoniego ubogacił niezwykłymi cnotami, w szczególności umiłowaniem prawdy i ewangelicznej prostoty, gorliwością duszpasterską oraz męstwem w cierpieniu dla Imienia Twego, spraw, abyśmy za Jego wstawiennictwem otrzymali to, o co Cię pokornie prosimy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ewangelizacja Sandomierza

Serdecznie zapraszamy na Ewangelizację Sandomierza w dniach 28 - 30 lipca 2017r.

Szczegóły na stronie internetowej: www.diecezjasandomierska.pl

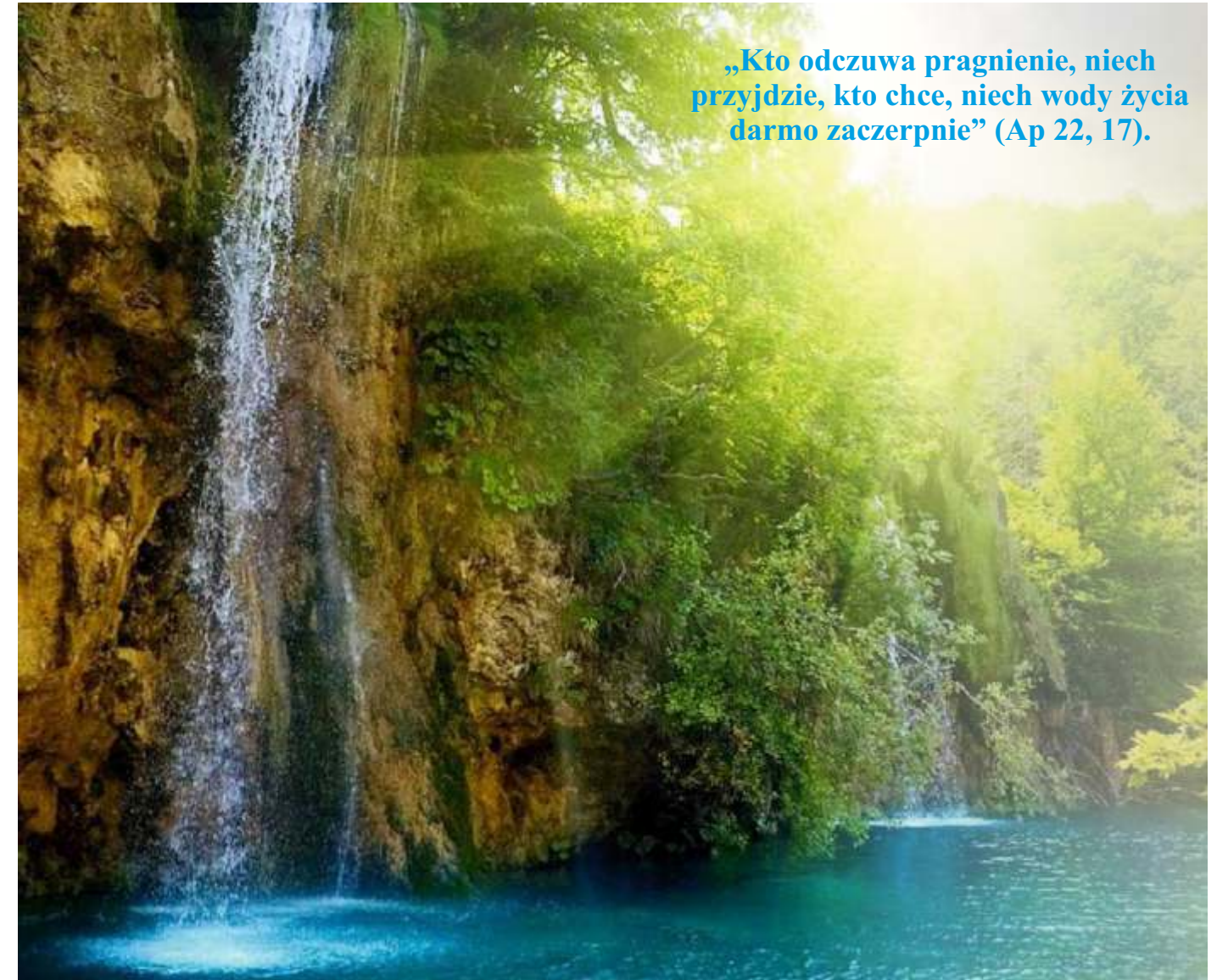
Błogosławiony książe Antoni Rewero, apostoł Sandomierza - módl się za nami!

REWERZANKA

Nr 7/Rok III/ Lipiec 2017

Zgromadzenie Córek św. Franciszka Serafickiego
www.franciszanki-sandomierz.pl
rewerzanka@poczta.fm

„Kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie” (Ap 22, 17).

Kerygmat sercem ewangelizacji

Co to jest kerygmat?

Nie ma Kościoła bez ewangelizacji. Idźcie i głoscie! – powiedział Jezus do uczniów wszystkich czasów. Zdaniem papieża Franciszka, głoszenie kerygmy (w wersji spolszczonej – kerygmatu), czyli pierwszej i najważniejszej prawdy o tym, że człowiek został zbawiony przez Jezusa Chrystusa, ma zająć centralne miejsce w działalności ewangelizacyjnej i w każdej próbie odnowy Kościoła (Ewangelii gaudium, nr 164). Nie ma więc ewangelizacji bez głoszenia kerygmatu. Kerygmat prowadzi do spotkania z żywym Bogiem. Obecny biskup Rzymu ujął to bardzo prosto, używając przy tym słów papieża Benedykta XVI: „U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę” (Ewangelii gaudium, nr 7). Najkrótsze ujęcie

kerygmatu więc brzmi: „Jezus żyje!” Sensem bycia chrześcijaninem, co za tym idzie sensem ewangelizacji, jest spotkanie z osobą Chrystusa Zmartwychwstałego. W numerze 8 swojej adhortacji papież wyjaśnia, że dzięki temu spotkaniu z miłością Bożą, które przemienia się w pełną szczęścia przyjaźń, jesteśmy oswobodzeni z wyobcowanego sumienia i koncentrowania się na sobie. Kto przyjął prawdę o tym, że Jezus zmartwychwstał i nią żyje, doświadcza przemiany – myślenia, odczuwania, działania; otrzymuje nowe serce. Mając doświadczenie nowego życia i miłości, które pochodzą od Boga, może sam szczerze krzyknąć: Jezus żyje! Pierwsze orędzie, czyli kerygmat w ustach chrześcijanina dziś brzmi: Jezus Chrystus Cię kocha, dał swoje życie, aby cię zbawić, a teraz jest żywy u twego boku codziennie, aby cię oświecić, umocnić i wyzwolić (Ewangelii gaudium, nr 164). Kerygmat jest więc doświadczeniem żywej, międzyosobowej relacji

ujętej w słowach, które przypominają, że nikt nie zbawia się sam, lecz, że człowiek został zbawiony przez Jezusa Chrystusa! Jego czyny i słowa, Jego Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie, Jego ofiarowanie się za każdego człowieka ustanawiają nową rzeczywistość duchową, która nadaje sens jego życiu. W Ewangelii gaudium papież Franciszek pokazuje jeszcze inny wymiar kerygmatu: to ogień Ducha Świętego sprawiający, że wierzymy w Jezusa Chrystusa, który przez swą śmierć i zmartwychwstanie objawia nam i komunikuje nieskończone miłosierdzie Ojca.

Kerygmat zawsze aktualny

Kerygma to pierwsza i najważniejsza prawda, którą głosi Kościół; to pierwsze orędzie nie w sensie tylko chronologicznym, ale jakościowym. Pamiętając, że kerygmat głosi się nie tylko słowami, ale całym sobą, zatrzymajmy się przy treści tego, co głosimy. Kerygmat, który głosił sam Jezus, brzmiał: „Bliskie jest Królestwo Boże! Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!” Jego uczniowie doświadczyli, że Królestwo Boże przyszło do nich w osobie Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Głosili więc, że Jezus został zabity, ale żyje i że każdy, kto w Niego uwierzy, osiąga przez Niego życie wieczne.

Kerygmat głoszony dziś można ująć w sześciu punktach nierozzerwalnie do siebie przynależących:

- a) miłość Boża - Bóg Cię kocha bezwarunkowo, kocha Cię nieodwołanie!
- b) grzech - nie możesz się zbawić sam, gdyż grzech, który wszedł na świat, panuje nad tobą;
- c) zbawienie w Jezusie - Jezus jedynym wyjściem! On już cię zbawił, wykupił z niewoli grzechu;
- d) wiara i nawrócenie - przyjmij dar zbawienia. Jeśli wyznasz wiarę w Jezusa Chrystusa i przyjmiesz ją sercem, osiągniesz zbawienie;
- e) dar Ducha Świętego – Syn obiecał uczniom zesłanie innego Pocieszyciela, który jest najcenniejszym darem. On uzdalnia Cię do coraz głębszego przyjmowania daru zbawienia i wprowadzania go w życie;
- f) wspólnota - Jezus jest pomiędzy nami. Gdy wejdiesz we wspólnotę wierzących, możesz skutecznie przyjąć dar zbawienia nie tylko dla siebie, ale możesz przyczynić się do nawrócenia innych i służyć bliźnim.

Duchowość nowej ewangelizacji

Przyjęcie kerygmatu jako mocy Ducha Świętego ma swoje konsekwencje dla duchowości chrześcijanina. Jest ona zakorzeniona w centrum tożsamości osoby wierzącej, czyli w mentalności bycia uczniem-misjonarzem. To dwie strony tego samego medalu. Z niej rodzi się jakoś motywacji chrześcijanina angażującego się w ewangelizację.

Pierwszą cechą właściwego zaangażowania w ewangelizację jest, zdaniem autora Ewangelii gaudium, radość z doświadczenia zbawienia, która skłania, by ukochać Jezusa jeszcze mocniej (nr 264). Następną cechą to mocne przekonanie, że Osoba Jezusa i Jego Ewangelia odpowiada na najgłębsze potrzeby człowieka (nr 265). Taka postawa rodzi się z osobistego poznania Jezusa we własnym doświadczeniu: z wytrwałego podążania za Nim, odpoczynku w Nim, w byciu Jego uczniem. Z tej osobistej więzi wypływa dynamizm miłości – kto nie jest zakochany w tym, co głosi, nie przekonuje nikogo (nr 266). Owocem tej relacji miłości jest z kolei ostateczny powód zaangażowania w ewangelizację – na większą chwałę Ojca dla dobra konkretnego człowieka (nr 267)!

Świadek – pierwsze narzędzie

Ewangelizacja opiera się na osobistym świadectwie człowieka wierzącego. Świadek to obejmuje decyzje, jakie człowiek jest gotów podjąć ze względu na wierność Osobie i nauczaniu Jezusa. Kluczową decyzją jest przyjęcie Jezusa jako Pana. Owocuje to nowym podejściem do życia – poprzez zaufanie do realnej mocy, jaką posiada dziś Zmartwychwstały, zostaje usunięty lęk. Bo prawdziwa miłość usuwa lęk (por. 1 J 4, 18). Świadek o przyłgnięciu do osoby Jezusa Chrystusa ma prowadzić innych w tą samą stronę. Wartość ponadczasową ma każda ludzka decyzja, każdy czyn podjęty ze względu na miłość do Chrystusa i do tych, za których On oddał życie. Jest to właściwa treść świadectwa. W ten sposób każdy człowiek może zobaczyć, że Jezus dziś rzeczywiście żyje i pójdź za Nim!

Ks. Sławomir Płusa

Szkoła Nowej Ewangelizacji św. Dobrego Łotra w Radomiu

Czas wypoczynku z Bogiem i dla Boga!

fot.: s. Urszula CFS

Niech w tym czasie wypoczynku i ewangelizacji towarzyszą nam słowa bł. ks. Antoniego Rewery, który podkreślał, że „turystyka jest to zwiedzanie gór, wspinanie się na niedostępne szczyty. Oprócz, tej turystyki na którą nie wszyscy się udają, bo to zależy od naszej woli – jest turystyka inna, na którą wszyscy są powołani i bez której grozi śmierć wieczna. Jest nią wspinanie się z doliny życia na górę Bożą – na nieba szczyty”. Bł.ks. Antoni Rewera

fot.: s. Emilia CFS

fot.: s. Urszula CFS